

Psychosociale triage: nut en noodzaak

Sophia E. Kramer, S. Theo Goverts

Afd. KNO / Audiologie, EMGO+ Instituut, VU medisch centrum, Amsterdam

Veel mensen die, op basis van hun toonaudiogram, hoortoestellen zouden kunnen gebruiken, hebben die ook aangeschaft. Van de mensen die hoortoestellen hebben, laat een kwart de toestellen ongebruikt. Hoe komt dat?

Welke factoren hebben invloed op het besluit van slechthorenden om hulp voor hun hoorproblemen te zoeken en om hoortoestellen te gebruiken?

Onlangs is een systematische review uitgevoerd om te onderzoeken wat het antwoord van de wetenschappelijke literatuur op bovenstaande vragen is. Op systematische wijze is gezocht naar originele studies die vanaf 1980 zijn gepubliceerd. Er werden 39 artikelen gevonden waarin 31 factoren als mogelijke voorspellers van het succes van hoortoestelrevalidatie werden onderzocht. Van die 31 factoren was er slechts één die in alle studies voorspellend bleek voor het effect van de hoortoestelrevalidatie. Dat was: 'zelf gerapporteerd gehoorverlies'. Deze uitkomst geeft te denken. Het audiogram is een slechte voorspeller van 'zelf gerapporteerd gehoorverlies'. Niet (alleen) een meting aan het oor bepaalt hoe iemand zijn gehoorverlies ervaart, maar vooral ook zijn psychosociale/cognitieve gesteldheid. Psychosociale triage zal niet alleen recht doen aan de persoon die hulp zoekt, maar ook aan het hoortoestel. Psychosociale triage kan richtinggevend zijn voor de keuze van het zorgtraject. Wij poneren de stelling dat psychosociale triage noodzakelijk is voor een succesvolle hoor(toestel)revalidatie.